

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVI. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

perstarent, hodie demum capite truncatis sunt. Aiunt Rubinum, Mescinskium, atque hos tres, Iaponicum aqua tormentum facile centies & quinque persessos.

Pia colloq.

Exemplum.

P. Antonij Capetij virtus familiae decora nobilitauit. Neapoli, anpi vnius intervallo duodecimt ex illius disciplina fuit mundi laetitas execrati religiosa castra, secuti sunt. Causam rogati; vel ipse, aiebant, magistri nostri aspectus, ingens nobis calcar est, ut a mudo ad Deum transuolemus. P. Marcellus Mastrillus illo de scribens, illum Angelum, ac thesaurum vocat: laudat illum ab incredibili in suum corpus hostiliter afflictum odio; atque fore sigillum atque honestamentum gloriarum nobilitatis domesticæ. Denique, inquit, Spiritus Domini est cum illo.

P. Didacus de Morales ob assiduam in corpus sauitiam fuit sacro quodam pallore spectabilis; ac in docendo, regendo, & Christum prædicando planè singularis. Indiam petiturus, parentes, vicinos licet, ne iniurias quidem; nec villas postea epistolæ ad illos dedit; ut amorem carnis, & sanguinis totum vicem Christo transcriberet.

P. Franciscus Marquez Nangasachi natus patre Lusitano, matre autem à Iaponico Regum Bungo sanguine suas origines repetente. Cum ad Societatem aspiraret, eius deliberationis ducem elegit Beatissimam Virginem quæ *Dux* dicitur, & Macao abest passibus mille quingentis. Ad illam ea de causa exibat per nouem dies continuos peregrinabundus & supplex, ut eius ductu bonus *Iesu* miles esse posset. Extremo nouendiali illius peregrinationis die, cum fieri haud posse crederetur, ut, ob direcione variè sequientem cœli asperrimi tempestatem, pietati suæ facere satis posset, dissimilanter inictâ sibi mendici ueste personatus ad suam *Ducem* abiit, seque illi nono iam die præsentem ac in undæ Societatis *Iesu* cupidum stitit, breui ad illam adlectus. Mira illi affluentia lachrymarum, cum legeret Martyrum tormenta, vel diuinum Sacrificium celebraret. Agone nobili per nouem dies (velut nouendiali vitæ Deo consecratæ sacrificio) perfunctus est pendens in scrobem è pedibus; & certamen demum gladio consummatum.

B.P.
Nouendiu.
B.V.

XXVI. DIE MARTII.

P. FERDINANDVS P. STEPHANVS
PATERNO. PAEZ.

25. Mar.
Italus 22.
canx. 604.
Soc. 64.

Cofitua.

*H*ic B. Aloysio Gonzagæ à confessionibus fuit in Hispania e tempore, cum ille à Beatissima Virgine Societatis ineundæ consilium accepit, & id confessario suo aperire & iussus. Ad ægram inuitatus, cum illa fœminis alijs cincta scelus ab illo peteret, se gloriosâ fugâ eripuit.

*H*vnc ab artibus religiosæ rectionis laudant annuæ adduntque quoddcum ei mortuo parentaretur, fœmina excellæ virtutis opinione celebris supra ipsam atram ei à B. P. Ignatio præcessum obuiam, & summa exceptum gratulatione postea narravit, illudque visum à se præsente, spectanteque liquidò obseruatum asseruerit.

Hispanus
Limæ. 16.
Mar. 613.
Soc. 45.
S.P. Ignat.

Y BAL.

BALTHASAR MAYR
COADIVT.

Germanus
Brunz 16.
Mar. 1627.
stat. 16.
2. v.

Quotiescumque Beatissimæ Virgini
nis imaginem præteribat, illam
suauissimè reuereri non omittebat, &
si à nullo se audiri putaret, etiam Ma-
tris nomine salutabat claram voce. Lu-
bens ad Concionatorum pedes sede-

bat cum Magdalena, ut illos de diui-
nis differentes audiret : Optabat in
Colloquio domestico non nisi de rebus
æternis texi sermonem. Obedientiam
toto studio sequebatur, dicebatq; sae-
pius etiam in ea quam in morbo su-
premo patiebatur mentis aberratione
obedientiam esse Societatis virtutem.
Corpus eius in Crypta Brunensi aiuat
mansisse incorruptum.

Obedientia

XXVII. DIE MARTII.

P. SALVATOR
PISQUEDDA.

Sardus Sal-
fari. 17.
Mar. 1624.
Soc. 51.

SSS. Trinit.

Euch.

Mortif.

Mira fuit huius etiam infantia,
Marre de illo nescio unde edo-
cere fore ut ad excellum virtutis
fastigium assurgat. Illibata illi Virgi-
nitas, imò & conscientia nullius un-
quam lethalis noxæ labæ aspersa ; &
erga SSS. Trinitatem pietas omnino
singularis, cùm semper tum verd vel
maximè posteaquam illius radios, &
quandam effigiem vidit in Corona
cœlestium Angelorum. Christum quo-
que non semel ceu Regem spectasse
perhibetur in augustissimo Eucharis-
ticæ Sacramento. Cibum cinere, aca-
maris varijs permiscebatur. Sextâ qua-
uis feriâ. Per quotidianâ sui verbera-
tionem, in se quinque millibus ictuum
fieuebar, intra unius anni circulum
distributis, ut eum numerum verbe-
rum impleret, quem Christus ad Col-
lumnam dicitur sustinuisse. Moriens
obedientiae iussu coactus dixit, se num-
quam ullius à se violatae legis nostræ
meminisse. Sed eius vita dabit multa
de illo, & mira.

IN cathedra religiosè dicebat effi-
citate insigni ; domi religiosè ta-
cebat, omnium legum, sed silentij po-
tissimum, accusatione laudatus. Coli-
ci dolores illum intra biduum extin-
xere ; in quibus ille , nihil aliud dice-
bat, nisi , Domine patientiam; Domine, Patientia
misericordiam. Sub sanctissimum via-
ticum, symbolum Apostolorum pro-
nuntiari iussit, cùm ipse per dolores
non posset : mox vota renouauit. Cor
apud perentes id moniales eius loci
in quo Ecclesiasten per quadragesi-
mam agebat, sepultum. De quo hoc
affirmant moniales (ipsa Ruthenensis
Collegij verba recito) se quotidie fa-
crum illud pignus venerari solitas ex
condicto nec unquam sine cœlesti
quodam animorum motu, & incensa
in Deum voluntate. Fœmina ægra
cum in spem venisset fore ut contra-
etu linteï quo patris eorū inuolutum
fuerat, valetudini restitueretur, ac-
ceptâ eius particulâ breuē dicitur con-
valuisse.

Gallus in
Missione
Coll Ruth-
enensis, 17.
Mar. 1639.

Cop.

P. AN-